

което най-вече ни интересува, е ролята и положението на българското население въ районитѣ, дѣто Мухамедъ е опериралъ съ своитѣ нескончаеми ловове. Прѣди всичко, той е пжтувалъ съ всичкитѣ си соколници (доганджии), на брой 7,000 души, всѣки отъ тѣхъ съ кацналъ на ржка дресиранъ соколъ и множество ловджийски кучета. Прибавиле къмъ тая паплачъ: султанската свита и гвардия, авангардъ отъ войници съ тржби и тюмбелеци — и ще си прѣдставите една имперска сганъ, която, прѣзъ кждѣто и да е минавала, е живѣла на гърба на раята: принудена прислуга и безплатна храна. Но не е само това. Мухамедъ е свиквалъ принудително цѣлата рая отъ околноститѣ, дѣто е ставалъ ловътъ. Когато въ 1665 г. е билъ на ловъ около Пловдивъ, тукъ сж взели участие отъ околнитѣ села **30,000** души българи, 30 отъ които били убити. Въ 1667 г., прѣбивающъ въ Айтосъ и Карнобадъ, султанътъ дигналъ на реквизиция 20 — 30,000 души рая отъ 15 околни околии, между които очевидно и отъ сливенската. Въ началото на слѣдната година, между Одринъ и границата, се повторило сжщото. Обаче, сливенци и раята отъ сливенско ще сж взели най-активно участие прѣзъ тия ловове, когато тѣ сж продължили отъ края на октомври до края на ноември (1664), главно между Ямболъ и Сливенъ (Ismila). Населението е трѣбало да напустне работата си и съ лушки, соколи и сопи въ ржцѣ да тича по диритѣ на едни повилнѣли ловджии, за да гони „дивото“. Ниви и градини сж се прѣтѣпквали подъ една унесена страсть, а мѣсниятъ дивечъ се е изтрѣбвалъ масово. Всички тия оргии сж оставяли дълбоки рани въ сърдцето на мирния български селенинъ. Най-тежка е била реквизицията прѣзъ пролѣтѣта, лѣтото и есенѣта, когато селенинътъ е трѣбало да зареже орало, сѣрпъ и диканя — неговитѣ еднички оржжия и наслада. Врѣдитѣ отъ тия безумни и продължителни ловове сж били по-голѣми, отколкото ний можемъ да си ги прѣдставимъ, защото дори турци отъ свитата на Мухамеда се съжеляватъ надъ раята и сж увѣщавали своя султанъ да спре дивото си удоволствие.

new survey of the Turkish Emp. sec. ed. London, 1663, d. 11-72; the second part of the new survey etc. London, 1663, 28-30 ets. (Послѣднитѣ анонимни, се намиратъ въ British Museum подъ заглавие Turkey).